

we naderden land en we wisten

dit is ons land, dit is de wereld diep in ons.
Hongerogen proefden de verte. Zoekwoorden
bestookten de landkaart. Vliegende vruchten
noemden we vogels. Plantaardige

tunnels wezen de weg. We stonden versteld
van de stammen. Iedere laan een altaar.
Overal wierookte herfst uit de wonden.
De gletsjer aanbad op zijn bidstoel de zee.

Zij gooide haar zwierige lijf tegen hem aan,
gooide het krachtig en jong, met al wat ze had
aan vissen en schelpen, aan netten en planken.
Wij zaten onder de zandvliegen.

Overviel ons de regen, hij stroomde in meren
waaruit vulkanen vol heilig gebeente oprezen.
We daalden af in de mond van slapende reuzen,
zakten diep in de grond van verwondering.

Een kom van gestold ossenbloed kraakte
de haastigste benen, gooide stof naar een heli.
Wij kwamen in bussen terug en hadden te eten
melklam, kumara, handvullende mosselen.

Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society

Naar een nieuw zeeland is een taalexpeditie vol aangrijpende liefdesverzen en hekeldichten, ritmische gezangen en natuurlyriek. Beeldrijke poëzie die balanceert tussen woede, gemis en verlangen. www.wereldbibliotheek.nl

Gedichtendag in Poëziebos:
30 januari 2011